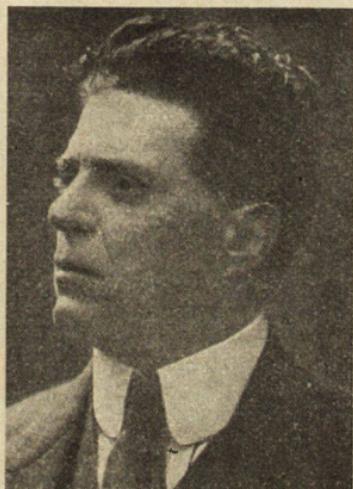

Масе, Викторъ, собственно Феликсъ Мари — Massé, Victor (Félix Marie) — плодовит и обичанъ на времето си французски оперенъ компонистъ, род. 7 март 1822 въ Лорианъ, умр. 5 юни 1884 въ Парижъ, ученикъ на Цимерманъ и Халеви въ Парижката консерватория, 1844 получава „Римската премия“ за кантатата си „Ренегатъ отъ Таунджеъ“, прекарва нѣколко години въ Римъ и пѫтуванія по Италия и Германия, следъ което се завръща въ Парижъ, и отъ 1849 започва да пише една редица опери — комически и сериозни, които, поради своята мелодичностъ, сѫ имали значителенъ успѣхъ, 1860—65 е билъ вокаленъ директоръ на „Голѣмата опера“, а отъ 1866—80 професоръ по композиция въ консерваторията. Творби — опери: „Фаворитката и робинята“ (съ италиянски текстъ), „Забулената пѣвица“, „Сватбите на Жанета“, „Годявката на дявола“, „Фиоръ д'Алиса“, „Дъщерята на бригадиря“, „Павель и Виргиния“ — най-хубавото му творение, „Нощта на Клеопатра“ — посмѣртна и др.

Маскани, Пиетро — Mascagni, Pietro — именитъ италиянски оперенъ

Пиетро Маскани

компонистъ, род. 7 дек. 1863 въ Ливорно, учили въ Миланска кон-

серватория при Саладино и Понкиели, отначало капелмайсторъ на разни малки провинциални сцени, следъ като бива прославенъ като оперенъ компонистъ съ операта си „Cavalleria rusticana“ — „Селска честъ“, бива назначенъ за директоръ на музикалния лицей на името на Росини въ Пезаро, а после директоръ на Националната музикална школа въ Римъ. Творби — опери: „Селска честъ“, спечелила конкурса за едноактна опера, обявенъ отъ издателя Сонцонъ; „Амико Фрицъ“, „Ратклифъ“, „Зането“, „Силвано“, „Приятелката“, „Изабо“ и „Парицина и лястовичка“. Славата си М. дължи само на „Селска честъ“, поради сюжета и своеобразната мелодика на музиката, до като другите му опери не допринасятъ нищо за неговия композиторски активъ, — напротивъ — понижаватъ го. Освенъ опери, писалъ е още и: симфоничната поема „Davanti S. Teresa“, една погребална меса и една „Сатанична рапсодия“ — за киноизпълнение.

Маскъ, фр. masques, нѣм. Maskenspiele, ит. ludi — сѫ се наричали презъ XVI ст. дворцови представления съ музика (вокална и инструментална) и танци. Оркестрътъ се е състоялъ отъ всички видове инструменти, а сценическата наредба се е отличавала съ своя луксъ. М. сѫ предходници на операта въ Англия, кѫдето сѫ се задържали до началото на XVIII в.

Масне, Жуль Емиль Фредерикъ — Massenet, Jules Émile Frédéric — видѣнъ французски компонистъ на по-новото време, род. 12 май 1842 въ Монто при Сенъ Етиенъ на Луара, умр. 13 авг. 1912 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория (композиция-Амбуазъ Тома). За кантатата си „Давидъ Рицио“ получава 1863 г. „Римската премия“ и продължава своите занятия въ Италия. 1878 е професоръ въ Парижката консерватория — до 1896, когато напушта службата, за да живѣе като свободенъ художникъ. За пръвъ пътъ М. обрѣща внимание върху себе си като компонистъ съ една оркестрова сюита, изпълнена съ значителенъ успѣхъ въ концертитъ „Pasdeloup“, после съ духовните си опери: „Мария Магдалина“, „Ева“ и